

کتاب دانیال - شماره هشتاد و دو

رازگشایی از معمای نبوت: شناخت تاریخ باب یازدهم دانیال و اهمیت «روزانه» در ادونتیسیم

Jeff Pippenger

2024-02-15

پس از اینکه تاریخ از سال ۱۸۶۳ تا زمان پایان در سال ۱۹۸۹ را در چارچوب چهار رجاسات فصل هشتم حزقیال — که نمایانگر چهار نسل ادونتیسیم است — مرور کنیم، توجه خود را به افزایش معرفتی که در ۱۹۸۹ مهر آن گشوده شد معطوف خواهیم کرد. آن افزایش معرفت مربوط به شش آیه آخر فصل یازدهم دانیال بود. در سال ۱۹۸۹، گروه کوچک مطالعه سبت ما خطوط اصلاح نبوت کتاب مقدس را کشف کرد؛ موضوعی که Future for America اغلب به آن‌ها ارجاع می‌دهد و که ترتیب رویدادها را در هر خط اصلاح برقرار می‌سازد؛ امری که به نوبه خود به یک شاگرد نبوت امکان می‌دهد روش باران آخر «خط بر خط» را به کار گیرد.

در ظرف چند سال، تا سال ۱۹۹۲، مقاله‌ای درباره شش آیه آخر باب یازدهم دانیال نوشته بودم. این مقاله را صرفاً برای رضایت خاطر خودم نوشته بودم، زیرا نه توان و نه قصد انتشار عمومی آن مطالعه را داشتم. تا سال ۱۹۹۴، مقاله به دست یک خدمت خوداتکای ادونتستی رسیده بود و تا سال ۱۹۹۵، مجموعه‌ای از یازده مقاله که شش آیه آخر باب یازدهم دانیال را پوشش می‌داد، در نشریه‌ای ماهانه که توسط آن خدمت منتشر می‌شد، به چاپ رسید. در نوشته‌های روح نبوت تنها چند اشاره مشخص به باب یازدهم دانیال وجود دارد، و مهم‌ترین آن‌ها به استدلالی محوری در اثبات اعتبار تطبیقی که درباره آن آیات ارائه کرده بودم تبدیل شد.

دیگر وقتی برای از دست دادن نداریم. روزگار پرآشوبی پیش روی ماست. جهان از روح جنگ به تلاطم افتاده است. به زودی صحنه‌های آشوبی که در نبوت‌ها از آنها سخن رفته، رخ خواهد داد. نبوت باب یازدهم دانیال تقریباً به تحقق کامل خود رسیده است. بخش زیادی از وقایع تاریخی که در تحقق این نبوت رخ داده، تکرار خواهد شد. در آیه سی‌ام از قدرتی سخن رفته که «اندوهگین خواهد شد»، [دانیال ۱۱:۳۰-۳۶ نقل شده است].

"صحنه‌هایی مشابه آنچه در این عبارات توصیف شده است رخ خواهد داد." انتشار دست‌نوشته‌ها، شماره ۱۳، ۳۹۴.

خواهر وایت به صراحت می‌گوید که ۱۷۹۸ «زمان پایان» است.

«اما در زمان آخر، پیامبر می‌گوید: "بسیاری تردد خواهند کرد و معرفت افزوده خواهد شد." دانیال ۱۲:۴. . . از سال ۱۷۹۸، مهر و موم کتاب دانیال گشوده شده، معرفت نبوت‌ها افزایش یافته، و بسیاری پیام خطیر نزدیکی داوری را اعلام کرده‌اند.» مناقشه عظیم، ۳۵۶.

آیه چهلیم باب یازدهم دانیال با این عبارت آغاز می‌شود: «و در وقت آخر».

و در زمان پایان، پادشاه جنوب بر او یورش خواهد برد؛ و پادشاه شمال با ازابه‌ها و سواران و کشتی‌های بسیار چون گردبادی بر او خواهد تاخت؛ و به سرزمین‌ها داخل خواهد شد و سیل‌آسا از آنها عبور خواهد کرد. دانیال ۱۱:۴۰.

آشکار است که حتی بدون تأیید مستقیم روح نبوت، آیه چهل آغاز رشته‌ای از رویدادها را که در سال ۱۷۹۸ آغاز شد نشان می‌دهد. آن رویدادها به پایان فرصت آزمایشی بشر منتهی می‌شوند، زیرا آیه

نخستِ فصل دوازدهم دانیال می‌گوید: «و در آن زمان میکائیل برمی‌خیزد»، و خواهر وایت به روشنی می‌گوید که هنگامی که میکائیل برمی‌خیزد، فرصتِ آزمایشی انسان پایان می‌یابد.

«در آن زمان، میکائیل، آن سرور بزرگ که مدافع فرزندان قوم توست، برخواهد خاست؛ و زمانی از تنگی خواهد بود، چنان‌که از زمانی که امتی پدید آمد تا همان زمان، هرگز نبوده است؛ و در آن زمان قوم تو رهایی خواهند یافت، یعنی هر که نامش در کتاب نوشته شده باشد.» دانیال ۱۲:۱.

وقتی پیام فرشته سوم پایان می‌یابد، رحمت دیگر برای ساکنان گناهکار زمین شفاعت نمی‌کند. قوم خدا کار خود را به انجام رسانده‌اند. آنان «باران دیرهنگام»، «تجدید از حضور خداوند» را دریافت کرده‌اند و برای ساعت آزمون پیش رو آماده‌اند. فرشتگان در آسمان با شتاب به این سو و آن سو می‌روند. فرشته‌ای که از زمین بازمی‌گردد اعلام می‌کند که کارش به پایان رسیده است؛ آزمون نهایی بر جهان آورده شده است، و همه کسانی که وفاداری خود را به فرامین الهی ثابت کرده‌اند «مهر خدای زنده» را دریافت کرده‌اند. آنگاه عیسی شفاعت خود را در قدس آسمانی پایان می‌دهد. دستانش را بلند می‌کند و با صدای بلند می‌گوید: «تمام شد»؛ و هنگامی که او این اعلان پرهیبت را می‌کند، همه سپاه فرشتگان تاج‌های خود را از سر برمی‌دارند: «آن‌که بی‌انصاف است، همچنان بی‌انصاف بماند؛ و آن‌که ناپاک است، همچنان ناپاک بماند؛ و آن‌که عادل است، همچنان عدالت ورزد؛ و آن‌که مقدس است، همچنان مقدس بماند.» مکاشفه 22:11. در مورد هر کس برای زندگی یا مرگ حکم صادر شده است. مناقشه بزرگ، 613.

آیهٔ چهارم باب یازدهم دانیال از سال ۱۷۹۸ آغاز می‌شود، و در آیهٔ چهارم و پنجم، هنگامی که پادشاه شمال (دستگاه پاپی) به پایان خود می‌رسد و هیچ‌کس او را یاری نمی‌کند، مهلت بشر پایان می‌یابد؛ زیرا آیهٔ بعدی می‌گوید: «و در آن زمان»، و بدین‌سان «زمان» مذکور را همان زمانی معرفی می‌کند که در آیهٔ پیشین، یعنی آیهٔ چهارم و پنجم باب یازدهم دانیال، مطرح شده است. پادشاه شمال (دستگاه پاپی) در پایان مهلت بشر به پایان خود می‌رسد.

بنابراین، تاریخ شش آیهٔ پایانی باب یازدهم دانیال، رشته‌ای از رویدادها را مشخص می‌کند که از ۱۷۹۸ آغاز می‌شود و در پایان دورهٔ مهلت بشر خاتمه می‌یابد. وقتی خواهر وایت زنده بود، ۱۷۹۸ به وضوح در گذشتهٔ او قرار داشت. هنگامی که او اظهار کرد که «نبوت در باب یازدهم دانیال تقریباً به تحقق کامل خود رسیده است»، تنها می‌تواند به تاریخی اشاره داشته باشد که پس از ۱۷۹۸ و پیش از آن که میکائیل برخیزد رخ می‌دهد. او سپس به صراحت می‌گوید که «بخش زیادی از تاریخی که در تحقق این نبوت رخ داده است تکرار خواهد شد»، و بدین‌سان به دانشجوی نبوت می‌آموزد که تاریخ نهایی باب یازدهم دانیال، که «تقریباً به تحقق کامل خود رسیده است»، در بخش‌های دیگری از تاریخ‌هایی که در باب یازدهم دانیال بیان شده‌اند، نمونه‌پردازی شده است.

پس از آنکه او بر آن کلید بسیار مهم نبوتی تأکید می‌کند، سپس آیات سی تا سی‌وشش را نقل می‌کند و می‌گوید: «صحنه‌هایی مشابه آنچه در این کلمات توصیف شده رخ خواهد داد.» الهام برای آن دانش‌پژوهان نبوت که می‌خواستند تحقق نهایی دانیال باب یازدهم را بفهمند، کلیدی فراهم آورد. آن کلید این بود که تاریخ مندرج در شش آیهٔ پایانی دانیال باب یازدهم با تاریخی که در آیات سی تا سی‌وشش بازنمایی شده است، موازی است. از این مکاشفه نور فراوانی به دست می‌آید، اما آنچه در اینجا باید مورد توجه قرار گیرد این است که در آیهٔ سی‌ویک دانیال باب یازدهم، «قربانی دائمی» برداشته می‌شود.

برای درک درست تاریخی که توالی رویدادهایی را نشان می‌دهد که به پایان دورهٔ آزمایشی بشر می‌انجامد، پژوهندهٔ نبوت باید درکی صحیح از «روزانه» داشته باشد. اگر آیهٔ سی‌ویکم دلالت بر از میان برداشته شدن خدمت مسیح در مقدس دارد، یا اگر دلالت بر برچیده شدن بت‌پرستی دارد، برای

آنکه تاریخ موازی‌ای را که خواهر وایت هنگام نوشتن «صحنه‌هایی مشابه آنچه در این کلمات توصیف شده رخ خواهد داد» از آن سخن گفت به‌درستی دریابید، کاملاً ضروری است که «روزانه» را درست بفهمید.

البته ادونتیسیم لاودیکاییی تحقق آیهٔ چهلیم باب یازدهم دانیال را به‌عنوان اشاره به فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در سال ۱۹۸۹ به‌رسمیت نشناخت، اما آن آیه دقیقاً همان رویدادها را مشخص می‌کند. برای کسانی که می‌خواستند افزایش شناختِ نبوی را که با تحقق آیهٔ چهلیم در سال ۱۹۸۹ فرا رسید، به‌درستی درک کنند، درکِ درست «دائمی» آنگاه به حقیقتِ حاضر تبدیل شد. در اوایل قرن بیستم، این درکِ درست مهم بود، زیرا بخش اساسی حقایق بنیادینی بود که خداوند برای بنیان‌گذاری آن‌ها از ویلیام میلر استفاده کرد.

اما در طول دهه و نیم نخست قرن بیستم، دیدگاه پروتستانی شیطانی که ادعا می‌کند «روزانه» نمایانگر کار مسیح در قدس است، موضعی اقلیت بود و نمی‌ارزید اجازه دهیم جنجالی بر سر این حقیقت که «روزانه» نمادی از بت‌پرستی است اصلاً آغاز شود. به همین دلیل از تجدیدنظرطلبان تاریخی لاودیکی خواهید شنید که موضوع «روزانه» «نباید به پرسش آزمون تبدیل شود» یا «این‌که موضوع «روزانه» نباید برانگیخته شود». آنچه تجدیدنظرطلبان همیشه، وقتی ناآموختگان را در این بحث خاص هدایت می‌کنند، از قلم می‌اندازند، همان قیدی است که الهام همواره بر این موضوع نهاده است. قطعهٔ زیر خطاب به کشیش هسکل است.

الدر هاسکل در دههٔ نخست و دوم قرن بیستم رهبری دفاع از فهم درست «daily» daily را در برابر حملات پرسکات و دنیلز بر عهده داشت. دقت کنید، زیرا خواهر وایت هرگز نگفت که فهم هاسکل از «daily» daily نادرست بوده است؛ او صرفاً به او دستور داد نگذارد این جنجال ادامه یابد، چون خداوند نمی‌خواست برای دشمنان حقیقت (پرسکات و دنیلز) بستری مستمر فراهم شود تا به پیشبرد تعلیم نادرست‌شان ادامه دهند. در آن بخش، هاسکل بابت «chart» chart توبیخ می‌شود، و منظور از آن نمودار، نمودار ۱۸۴۳ است. هاسکل برای ارائهٔ شهادتی در آن مناقشه، نمودار ۱۸۴۳ را بازچاپ کرده بود. اما او فقط آن را بازچاپ نکرد؛ در پایین نمودار، فرازی از سخنان خواهر وایت را نیز گنجانده که در آن می‌گوید: «نمودار ۱۸۴۳ به دست خداوند هدایت شده بود و نباید تغییر داده شود.» وقتی آن بخش را می‌خوانید، بشمارید چند بار می‌گوید: «در این زمان».

'به من دستور داده شده که به شما بگویم: در این زمان در Review هیچ پرسشی برانگیخته نشود که به تزلزل اذهان بینجامد. . . اکنون وقتی برای ورود به مناقشه‌های غیرضروری نداریم، اما باید با جدیت ضرورت طلبیدن خداوند را برای تبدیل راستین دل و زندگی در نظر بگیریم. باید تلاش‌های مصممانه‌ای برای دستیابی به تقدیس جان و ذهن صورت گیرد.'

در خصوص ضرورت حفظ جبهه‌ای متحد از سوی ما، به من هشدارهایی داده شده است. این مسئله در حال حاضر برای ما اهمیت دارد. ما به عنوان افراد باید با نهایت احتیاط عمل کنیم.

من به الدر پرسکات نوشتم و به او گفتم که باید نهایت احتیاط را به خرج دهد تا مبادا در «ریویو» موضوعاتی را مطرح کند که به نظر برسد کاستی‌هایی را در تجربه‌های گذشتهٔ ما نشان می‌دهد. به او گفتم این موضوعی که او معتقد است در آن اشتباهی رخ داده، مسئله‌ای حیاتی نیست و اگر اکنون به آن برجستگی داده شود، دشمنان ما از آن سوءاستفاده خواهند کرد و از گاه کوه خواهند ساخت.

به تو نیز می‌گویم که این موضوع [هویت "روزانه" در دانیال ۸] نباید در این زمان مورد بحث و جدل قرار گیرد. نه، برادر من، احساس می‌کنم که در این بحران تجربهٔ ما، آن نموداری که دستور تجدید انتشارش را داده‌ای نباید توزیع شود. تو در این مورد مرتکب اشتباه شده‌ای. شیطان

مصرّانه در کار است تا مسائلی پدید آورد که موجب سردرگمی شود. کسانی هستند که از این که خدمتگزاران ما بر سر این مسئله دچار اختلاف شوند، خوشحال خواهند شد، و آن را بسیار بزرگ خواهند کرد.

به من دستور داده شده است که در خصوص هرچه ممکن است از هر دو سوی این مسئله گفته شود، سکوت در این زمان گویاترین بیان است. شیطان در کمین فرصتی است تا در میان روحانیان برجسته ما تفرقه بیندازد. انتشار نمودار پیش از آنکه همه بتوانید گرد هم آید و درباره موضوع به توافق برسید، اشتباه بود. در پیش کشیدن موضوعی که ناگزیر بحث و ابراز نظرهای گوناگون برمی‌انگیزد، خردمندانه عمل نکرده‌اید؛ زیرا هر جزء به زور تفسیر شده و چنان معنا خواهد شد که جز آسیب رساندن به این امر نتیجه‌ای نخواهد داشت. ما به اندازه کافی درگیر رسیدگی به اظهارات دروغین کسانی هستیم که نشان داده‌اند آماده‌اند شهادت دروغ بدهند. منتخبات دست‌نوشته‌ها، جلد ۹، صفحات ۱۰۶ و ۱۰۷.

در مقاله پیشین مشخص کردیم که الن وایت گفته بود کسانی که فریاد ساعت دآوری را سر دادند، دیدگاه درستی از «daily» «daily» داشتند و این که دیدگاه پرسکات و دنیلز مبنی بر این که «daily» «daily» خدمت قدس مسیح را نمایندگی می‌کند، از شیطان آمده بود. او هسکل را به خاطر اینکه اجازه داد مناقشه ادامه پیدا کند تویخ کرد، اما نه به خاطر موضعش درباره حقیقت آنچه «daily» «daily» نمایندگی می‌کند. در آن زمان، اکثریت همچنان به درک پیشگامانه از «daily» «daily» باور داشتند و مهم‌تر از آن، آیه‌ای در دانیال یازده که قرار بود در «زمان پایان» در سال ۱۹۸۹ گشوده شود، هنوز دهه‌ها در آینده بود. در آن زمان (۱۹۸۹)، اهمیت داشتن دیدگاه درست درباره «daily» «daily» ضروری می‌شد. تجدیدنظرطلبان همواره قیده‌ها و ملاحظاتی را که الن وایت به همان دوره خاص محدود کرده بود، از خوراک افسانه‌هایشان حذف می‌کنند. قید زمانی را در عبارت زیر بشمارید.

سخنی دارم با برادران باتلر، لافبرو، هسکل، اسمیت، گیلبرت، دنیلز، پرسکات، و همه کسانی که در پافشاری بر دیدگاه‌های خود در خصوص معنای "daily" "daily" در دانیال ۸ فعال بوده‌اند. این نباید به یک پرسش آزمونی تبدیل شود، و آشفتگی‌ای که از اینکه با آن چنین برخورد شده به وجود آمده، بسیار تأسف‌بار بوده است. سردرگمی به بار آمده، و ذهن برخی از برادران ما از تأمل سنجیده‌ای که می‌بایست صرف کاری شود که خداوند دستور داده در این زمان در شهرهای ما انجام گیرد، منحرف شده است. این مایه خشنودی دشمن بزرگ کار ما بوده است.

نوری که به من داده شده این است که نباید هیچ کاری انجام شود که جنجال پیرامون این موضوع را افزایش دهد. نگذارید به سخنرانی‌های ما راه یابد و به‌عنوان امری بسیار مهم بدان پرداخته شود. کاری بزرگ پیش روی ماست و حتی یک ساعت هم برای از دست دادن از کار اساسی‌ای که باید انجام شود نداریم. بکوشیم تلاش‌های عمومی خود را به ارائه جنبه‌های مهم حقیقتی محدود کنیم که درباره‌شان نوری روشن داریم.

می‌خواهم توجه شما را به آخرین دعای مسیح، همان‌گونه که در یوحنا ۱۷ ثبت شده است، جلب کنم. موضوع‌های بسیاری هست که می‌توانیم درباره‌شان سخن بگوییم—حقایق مقدس و آزمون‌گر که در سادگی خود زیبا هستند. می‌توانید با جدیتی عمیق بر این‌ها درنگ کنید. اما در این زمان 'daily' 'daily' یا هر موضوع دیگری را که میان برادران مناقشه برمی‌انگیزد مطرح نکنید؛ زیرا این کار موجب تأخیر و مانع در کاری می‌شود که خداوند می‌خواهد ذهن‌های برادرانمان همین اکنون بر آن متمرکز باشد. بیایید مسائلی را که اختلاف نظر آشکاری را نمایان می‌سازد برنینگیزیم، بلکه از کلام، حقایق مقدس مربوط به مطالبات الزام‌آور شریعت خدا را عرضه کنیم.

خادمان ما باید بکوشند حقیقت را به مطلوب‌ترین شکل ارائه کنند. تا آنجا که ممکن است، همه یک سخن بگویند. موعظه‌ها ساده باشند و به موضوعات حیاتی‌ای پردازند که به‌آسانی فهمیده

می‌شوند. وقتی همهٔ خادمان ما ضرورت فروتن ساختن خود را دریابند، آنگاه خداوند می‌تواند با آنان کار کند. ما اکنون نیاز داریم دوباره تبدیل شویم تا فرشتگان خدا با ما همکاری کنند و بر ذهن کسانی که برایشان خدمت می‌کنیم تأثیری مقدس بگذارند.

ما باید در پیوندهای وحدت مسیح‌گونه با یکدیگر درآمیزیم؛ آنگاه زحمات ما بی‌هوده نخواهد بود. ریسمان‌ها را به‌طور یکنواخت بکشید، و هیچ مجادله‌ای را راه ندهید. قدرت وحدت‌بخش حقیقت را آشکار کنید، و این بر اذهان انسان‌ها تأثیری نیرومند خواهد گذاشت. در وحدت، قوت است.

اکنون زمان آن نیست که نکات اختلافی کم‌اهمیت را برجسته کنیم. اگر برخی که پیوندی زنده و استوار با سرور ندارند، ضعف تجربهٔ مسیحی خود را به جهان آشکار کنند، دشمنان حقیقت که ما را از نزدیک زیر نظر دارند بیشترین بهره را از آن خواهند برد و کار ما مختل خواهد شد. بگذارید همه روح فروتنی را پرورش دهند و از او که در دل فروتن و حلیم است درس بیاموزند.

موضوع «daily» «daily» نباید چنین حرکت‌هایی را که صورت گرفته برانگیزد. در نتیجه شیوه برخورد با این موضوع از سوی افراد هر دو سوی مسئله، مناقشه‌ای برپا شده و سردرگمی به وجود آمده است.

اقدام برادر لری اسمیت در انتشار رساله‌ای که حاوی محکومیت برادرانش و باورهای آنان بود، مورد تأیید خدا نبود. و به کشیش ارشد پرسکات خواهم گفت: خداوند در این باره باری بر دوش شما ننهاده است.

از شنیدن اینکه ایلدر دنیلز، با اینکه می‌دانست در میان برادران پیشقدم ما دربارهٔ این موضوع اختلاف نظر وجود دارد، این موضوع را به صدر آورد و بر آن اصرار ورزید، چنان‌که در برخی جاها چنین شد، متالم شدم.

برخی دیگر از برادران ما به هدایت حکمت راه نیافته‌اند و دربارهٔ نتایج تلاش‌هایشان برای پافشاری بر دیدگاه‌هایشان در تفسیر «daily» «daily» از علت به معلول به‌روشنی استدلال نکرده‌اند. تا زمانی که وضعیت کنونی اختلاف نظر دربارهٔ این موضوع برقرار است، نگذارید این مسئله برجسته شود. بگذارید هرگونه جدال پایان یابد. در چنین زمانی، سکوت گویاترین سخن است.

"وظیفهٔ خادمان خدا در این زمان این است که کلام را در شهرها موعظه کنند. مسیح آمد تا نفوس را نجات دهد، و ما، به‌عنوان عاملان فیض او، باید به ساکنان شهرهای بزرگ شناختی از حقیقت نجات‌بخش او برسانیم." جزوه‌ها، شماره ۲۰، ۱۱، ۱۲.

برادر لری اسمیت، که منظور او بود، به‌ویژه از این وضعیت خشمگین بود، زیرا این کتاب پدرش، «دانیال و مکاشفه»، بود که پرسکات و دنیلز می‌خواستند بازنویسی کنند تا آنچه را او دربارهٔ «daily» نوشته بود تغییر دهند. برادر اسمیت از حقیقت و همچنین از پدرش دفاع می‌کرد. او بارها این مناقشه را با عبارت «در این زمان» مقید می‌کند، و در پایان می‌گوید: «تا زمانی که وضعیت کنونی اختلاف نظر دربارهٔ این موضوع وجود دارد، نگذارید برجسته شود.» همهٔ دانشگاه‌های ادونتیسیم که امروز «daily» «daily» را آموزش می‌دهند، دیدگاه شیطانی را آموزش می‌دهند. بدیهی است که شرایط امروز با شرایط آن زمان یکسان نیست.

نسل دوم ادونتیسیم از شورش سال ۱۸۸۸ آغاز شد و روح‌گرایی در میان رهبری تثبیت گردید. آن وضعیت در گسترش فریب‌های روح‌گرایانه بزرگ‌تر را گشود که به پدید آمدن فضایی از بیگانگی و تفرقه انجامید، زیرا مردانی در مناصب مسئولیت مصمم شدند هر آنچه را شخصاً حقیقت می‌پنداشتند ترویج کنند. مردانی چون دنیلز، پرسکات و کلاگ به نمادهای آن تاریخ بدل شدند؛ همان‌جا که حزقیال نشان داد آن هفتاد پیر، «مشایخ خاندان اسرائیل»، در تاریکی چه می‌کنند: «هر کس در

حجره‌های خیال خود؛ زیرا می‌گویند: خداوند ما را نمی‌بیند.»

در آن نسل، هر دو فرستاده پیام ۱۸۸۸ در میان جدل‌ها، آشفتگی و روح‌گرایی‌ای که هفتاد پیر حزقیال را دربر گرفته بود — آنان که بت‌ها را بر دیوارهای معبد و دیوارهای ذهنشان نقش کرده بودند — راه خود را گم کردند. خدمت سلامت به سبب روح‌گرایی Kellogg برچیده شد، و با این حال تجدیدنظرطلبان ادونتیسیم لاودیکیه‌ای بی‌خبران را به این باور می‌کشاند که گویا نوعی پیروزی از دل هرج و مرج آن نسل بیرون آمد. در زمان داوران تاریخی موازی وجود داشت؛ جمع‌بندی تاریخ داوران کاملاً با این دوره منطبق است، زیرا آخرین آیه کتاب داوران می‌گوید:

در آن روزها در اسرائیل پادشاهی نبود؛ هر کس آنچه را در نظر خود درست می‌دید انجام می‌داد.
داوران ۲۵:۲۱.

ما در ادامه این مقالات نشان خواهیم داد چرا تاریخ سفر داوران با تاریخ نسل دوم ادونتیسیم مطابقت دارد، اما باید توجه داشت که وقتی تاریخ ادونتیسیم لائودیکیه‌ای را بررسی می‌کنیم، تاریخی که به آسانی در دسترس است را کسانی عرضه کرده‌اند که به تجدیدنظرطلبی تاریخی می‌پردازند. خواهر وایت بی‌تردید نمی‌خواست موضوع «روزانه» در آن دوره برانگیخته و جنجالی شود، در حالی که در واقع تنها اقلیتی اندک از مردانی بودند که، به گفته او، «فرشتگانی که از آسمان رانده شده بودند» آنان را هدایت می‌کردند و به آنان تریبون عمومی داده شد تا اندیشه‌های نادرستشان را ترویج کنند. اما اینکه القا شود خواهر وایت زمانی از این ایده حمایت کرده که حفظ خطا اشکالی ندارد، دقیقاً برخلاف باور اوست.

"ای برادران، به عنوان سفیر مسیح به شما هشدار می‌دهم از این مسائل فرعی برحذر باشید، مسائلی که موجب می‌شوند ذهن از حقیقت منحرف شود. خطا هرگز بی‌ضرر نیست. هرگز تقدیس نمی‌کند، بلکه همواره آشفتگی و تفرقه به بار می‌آورد. همیشه خطرناک است. دشمن بر ذهن‌هایی که به‌طور کامل با دعا استحکام نیافته و در حقیقت کتاب مقدس استوار نشده‌اند، قدرت فراوانی دارد." شهادت، جلد ۵، صفحه ۲۹۲.

ما این مطالعه را در مقاله بعدی ادامه خواهیم داد.

دیگر زمانی برای از دست دادن نداریم. روزگار پرآشوبی پیش روست. جهان با روح جنگ برانگیخته شده است. به‌زودی صحنه‌های مصیبتی که در نبوت‌ها از آن سخن رفته، رخ خواهد داد. نبوت فصل یازدهم دانیال تقریباً به تحقق کامل خود رسیده است. بخش زیادی از تاریخی که در تحقق این نبوت روی داده، تکرار خواهد شد. در آیه سی‌ام از قدرتی سخن می‌رود که «اندوهگین شده، باز می‌گردد و بر ضد عهد مقدس به خشم می‌آید؛ چنین خواهد کرد؛ بلکه باز خواهد گشت و با کسانی که عهد مقدس را ترک کرده‌اند تبنانی خواهد نمود؛ و لشکریان به حمایت او برخوانند خاست و قدس حصین را نجس خواهند ساخت و قربانی دائمی را برخوانند انداخت و رجاست ویران‌کننده را برپا خواهند کرد؛ و آنانی را که بر ضد عهد بدی می‌کنند با تملق‌ها فاسد خواهد ساخت؛ اما مردمی که خدای خود را می‌شناسند قوی خواهند شد و کارهای بزرگ خواهند کرد؛ و خردمندان در میان قوم بسیاری را تعلیم خواهند داد؛ با این همه، برای روزهای بسیار به شمشیر و به آتش و به اسارت و به غارت خواهند افتاد؛ و چون بیفتند، اندکی به ایشان مدد خواهد رسید؛ اما بسیاری با تملق به ایشان خواهند پیوست؛ و برخی از خردمندان خواهند افتاد تا ایشان را بیازمایند و پاک سازند و سفید سازند تا زمان پایان، زیرا هنوز زمانی مقرر است؛ و آن پادشاه بر وفق اراده خویش عمل خواهد کرد، و خود را برخواهد افراشت و خود را فراتر از هر خدایی بزرگ خواهد ساخت، و سخنان شگفتی بر ضد خدای خدایان خواهد گفت، و کامیاب خواهد بود تا خشم به انجام رسد، زیرا آنچه مقرر شده است انجام خواهد شد.» دانیال ۱۱:۳۰-۳۶.

صحنه‌هایی مشابه آنچه در این کلمات توصیف شده رخ خواهد داد. شواهدی می‌بینیم که نشان می‌دهد شیطان به سرعت در حال به دست گرفتن کنترل اذهان انسان‌هایی است که ترس خدا را پیش چشم خود ندارند. بگذارید همه پیشگویی‌های این کتاب را بخوانند و دریابند، زیرا اکنون در حال ورود به زمان سختی هستیم که درباره‌اش سخن گفته شده است:

"و در آن زمان، میکائیل، آن رئیس بزرگ که برای فرزندان قوم تو می‌ایستد، برخواهد خاست؛ و زمانی از تنگی خواهد بود، چنان‌که از زمانی که قومی بوده است تا همان زمان هرگز نبوده است؛ و در آن زمان قوم تو رهایی خواهند یافت، هر کسی که نامش در کتاب نوشته یافته شود. و بسیاری از آنان که در خاک زمین خوابیده‌اند، بیدار خواهند شد: برخی برای حیات جاودان، و برخی برای رسوایی و حقارت جاودان. و خردمندان همچون درخشندگی پهنه آسمان خواهند درخشید؛ و آنان که بسیاری را به عدالت هدایت می‌کنند، مانند ستارگان تا ابدآباد خواهند درخشید. اما تو، ای دانیال، این سخنان را ببند و کتاب را مهر کن تا زمان آخر؛ بسیاری به این سو و آن سو خواهند دوید، و دانش افزون خواهد شد." دانیال 12:1-4. انتشارهای دست‌نوشته‌ها، شماره 13، 394.